

1909-11-27

AFSENDER

Gudmund Hentze

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

München den 27 Nov. 1909

[med blyant i Hannovers hånd:] Hentze

Kære hr Emil Hannover!

Tak for Deres Anbefaling til det Raben-Levetzau-
ske Legat, jeg haaber – men tror ikke – at
jeg faar det, jeg har en Følelse af at jeg staar uden-
for Rækkerne naar der uddeles Legater, men
maaske jeg tager fejl. De havde Ret, naar
De skriver i Deres Anbefaling, at jeg havde en
vanskelig Tid i München, hvor vanskelig
kunde De ikke vide, men det gaar mig ikke
godt her, jeg har et slet Greb paa Livet, daar-
ligere end de fleste, maaske det ogsaa kom-
mer af at jeg ingen velhavende Slægt eller
Venner har, naar jeg saa tjener daarligt i et
Par Maaneder har jeg ikke ét Menneske som
kan og vil hjælpe mig over Vanskeligheden
og maa selv lade de værste Næringskatastrofer
udlade deres Lyn over mit og mine nærmestes
Hoveder – det er det der sker nu. Og det vilde
være forfængeligt at tro, at i en fremmed By
alt stod rede for en, det er vanskeligt at faa
Lov til at yde sit Arbejde og München har
endnu staaet mig lukket, den maa først
dirkes op. Men det skal gaa. Jeg har slidt
i det de sidste Maaneder og har haft mange
Skuffelser, nu sender jeg min Kone og min lille
Dreng til Danmark, de vil bo sammen med

[i venstre margen:]

Værst af det hele er det dog, at jeg føler mig saa inderligt knyttet
til dansk og Danmark, en ren ulykkelig Kærlighed er det. Og tragi-
komisk som al ubesvaret Kærlighed – endda uden Strømper

[2]

en Søster af min Kone og jeg behøver ikke at
skaffe saa mange Penge saa maa det vel gaa
naar jeg er alene. Jeg har lært meget i den Tid
jeg nu har været ude, har faaet et helt an-
det Farvesyn, nu maa jeg se at komme til

Paris, som ene kan jeg bo i et lille Værelse, og se moderne Kunst. Ja, det er ingen polstret Tilværelse jeg fører og jeg er nu 34 Aar gammel, burde vel egentlig være videre, men jeg klager ikke, for den Lykke at være Kunstner maa man kunne lide ondt. – Nu er min Udgave af Andersens Æventyr kommen ud paa Diederichsens Forlag. Jeg har endnu ingen Exemplarer faaet sendende, men har set det i en Butik her i München, men faar vel snart fra ham. Og nu kommer paa G.B.N.F. "Gudmund Hentze-Udgiven" af Marie Grubbe, vil De, hvis De synes om mine Tegninger, skrive om den i Politiken? Jacobsen er jo god nok. Det krillede mig i Mellemgulvet (De kender den synkende Fornemelse) da jeg fik Cirkulæret fra Forlaget, jeg havde holdt mig beskedent i Baggrunden, havde ikke skrevet mit Navn paa [inds kud mellem linjerne:] vidste intet om at Forlaget [inds kud slut] Titelbladet og ikke paa Tegningerne og e- [inds kud mellem linjerne:] vilde kalde Udgiven saadan [inds kud slut] gentlig der det min Natur imod at træde frem, [!] jeg forsvandt helst selv bag mine mere og mindre gode Tegninger, men man maa jo frem paa Arenaen tænkte jeg og værre havde det dog været, havde man kaldt Udgiven for "J.P. Jakobsen Udgiven af Gudmund Hetzes Tegninger".

[i venstre margen:]

Altsaa Tak for Deres Anbefaling og venlig Hilsen fra Deres ærbødigst hengivne Gudmund Hentze.

München den 27 Nov. 1909

Hertz

Kære Emil Hannover:

Tak for Brevs Afbestilling til det Palm-Devitzg.
the Legat, jeg ved godt - men tror ikke - at
jeg tror det, jeg har en Følelse af at jeg stadig står
for Røkkeme naar det indføres Legaten, men
maaske en tavs fejl. De havde Ret, naar
de storo i Brevs Afbestilling, at jeg havde en
vanskelig Tid i München, hvor vanskeligt
Kunne De ikke vide, men det gaar mig ikke
gode her, jeg har et slet Grib for dem, da
Lige end de flate, maaske det ogsaa kom
over af at jeg ingen velkommen? Kægt eller
Venerer her, naar jeg saa tjener daadigt i
Det Maanedes her jeg ikke ikk Menneske som
kan ogsaa hjælpe mig over Vanskeligt
og man selv kan de verste Neringstestroppe
indlæse dem Lige over mit og mine udmestige
Hovet - det er det det stor en. Og det vilde
være forængeligt at tro, at i en fremmed By
alt stød ved for en, det er vanskeligt at
lov til at gøre sit Arbejde og München har
endnu stærkt min Lighed, den man først
distes op. Men det skal gaa. Jeg har sluttet
i det de sidste Maanedes og har haft mange
Skuffelse, men sende jeg min Kone og min
Børn til Danmark, de vil jo sammen med

Vægt af det alle er det dog, at jeg tror mig en mækelig krigtet
til danske og Danmark, en en i det hele, det er det. Og tro:
hvis den er i det hele, det er det. Og tro:

Albion Tale for Børns Anbefaling og udsels Hilsener
for Børns artstøttet Kæmpen Jørgen Høyer.

en Søster af min Kone og jeg bekløvs ikke at
skaffe saa mange Børn saa man det vel ogsaa
naar jeg er alene. Jeg har lovet meget i den Tid
jeg min har været ude, har faaet et helt aars
old Farvesyn, sin maas jeg se at komme til
Paris, som ene kan jeg lo i et lille Udsæls,
og se moderne Kunst. Ja, det er ingen Jule
stret Tilværelse jeg tør og jeg er nu 34 Aar gamm
mel, hvad vil egentlig være videt, men jeg
hænger ikke, for den Skyld at være klædet
maa man kunne lidt out. - Men et
min udgave af Andersen Bogen, kommer
ind paa Dieckrichs Forlag, jeg har endnu
ingen Eksemplars faaet sendt, men har
det det i en Budek i Udsæls, men
har vil snart fra Udsæls. Og sin Bogen
paa J. B. N. F. Julemit Høyer - Udga
af Marie Gribbe, vil de, hvis de seger om
min Tegning, skrive om den i Politisk
Jacobson er jo got nok. Det kendte mig i
Mellingsbøst (de kunde den rykente Form
mellem) da jeg fik Cirkuilant fra Forlaget,
jeg har holdt mig saa beskæftiget i Høyer
den, har ikke stædt om Navn paa
Titel bladet og ikke paa ^{ikke indt om Tak Forlag} Tegning og e
gentlig er den Natus imod et halvt paa
jeg forvandt helst selv lag mine mere
og mindre gode Tegning, men man maas jo
paa paa Arneam tænkte jeg og verre
har det dog været, har man kaldt det
om for J. P. Jakobson udgave af Julemit Høyer
Tegning.